

Kämparna satt på höga fjäll
hälsade varann så godan en kväll
Nog har det blivit dags att ta sig en viv?
Kämpen han slogs med den äran.

Väl vet jag så väner en viv
Men friar du dit det kostar ditt liv
Stallbroder käre vill du följa mig dit?
Kämpen han slogs med den äran.

När dom kom fram till hennes gård
Funno dom en gårdsgård av järn och stål
På varje stör ett blodigt manshuvud satt
Kämpen han slogs med den äran.

Grimborg han drog låsen ifrån
Gjorde sina fingrar mjuka och små
Kom, väna jungfru, och drar av mina skor
Kämpen han slogs med den äran.

Så tog han jungfrun och försvann därifrån
Hem till modern bar stegen
Tänk visste han hon kungens dotter var?
Förrn var det dager och förrn var det ljus
Så var hovmännen framför hans hus.

Grimborg han rider till konungens gård
Var är dom hovmän jag sände igår?
Tjänarna dina ligger slagna som får
Kämpen han slogs med den äran.

Grimborg han svänger gångaren grå
Kungens alla hovmän under sig slå
Sedan han stryker sitt blodiga svärd
Kämpen han slogs med den äran.

Vi ber dig Grimborg käre, stilla ditt svärd
Dottern vår är din önskan
Och henne skall du få, det är du värd
Grimborg drog hädan med dottern så blid
Och de levde sen stilla i frid